

ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΨΑΜΕ...

Σωκράτης Κουτρουβής, SV1AE

Ο Σωκράτης είδε το φώς της ζωής το 1922 στο πανέμορφο τότε προάστιο της Αθήνας -των εφοπλιστών και βιομηχάνων - στο Παλαιό Ψυχικό. Ο Σωκράτης είχε την ευτυχία και το μεγάλο προνόμιο να κατάγεται από πολύ εύπορη και αριστοκρατική οικογένεια.

Από τη μαθητική του ηλικία είχε μεγάλη δίψα για τον ηλεκρισμό και την νέα τεχνολογία που τότε πρωτοέκανε την εμφάνισή της, τα ηλεκτρονικά.

Παρακολουθούσε τις ανακαλύψεις του Θωμά Εντισον και τις επιστημονικές έρευνες του Νίκολα Τέσλα, του οποίου υπήρξε μεγάλος θαυμαστής, αφού πολλές φορές τον ανέφερε στις διάφορες επιστημονικές συζητήσεις που συμμετείχε.

Το 1939 περπατώντας με τον πατέρα του στην οδό Πανεπιστημίου σε κάποιο βιβλιοπωλείο είδε το *RADIO AMATEUR HANDBOOK* της ARRL. Παρακάλεσε τον πατέρα του και του ζήτησε να του το αγοράσει αμέσως. Από εκείνη την ημέρα άρχισε να γεννιέται μέσα του το σαράκι του Ραδιοερασιτέχνη.

Τελειώνοντας το Αμερικανικό Κολέγιο με άριστη γνώση της Αγγλικής και με φροντιστηριακά μαθήματα Γαλλικής και Γερμανικής γλώσσας μπαίνει στο Πολυτεχνείο στα δύσκολα χρόνια της γερμανικής κατοχής, το 1942.

Στα επικίνδυνα αυτά χρόνια λόγω της απαγόρευσης του ραδιοφώνου από τα στρατεύματα κατοχής κάνει προσπάθειες, στην αρχή με γαληνίτη, να ακούσει κάποιο συμμαχικό σταθμό, όμως διαπίστωσε ότι υπήρχαν δυσκολίες. Αργότερα προσπαθεί νέα κατασκευή ενός δέκτη αναδράσεως και, αν και αντιμετώπισε κάποιες κατασκευαστικές δυσκολίες, τις ξεπέρασε.

Το 1946 μετά την απελευθέρωση προσλαμβάνεται σε μεταφραστής από την Αμερικανική Στρατιωτική Αποστολή στην Ελλάδα. Εκεί εκτός από τους στρατιωτικούς δέκτες που είδε, γνώρι-

σε και ένα Αμερικανικό Ραδιοερασιτέχνη, ο οποίος τον σύστησε στο ATTICA AMATEUR RADIO CLUB, που είχε έδρα την Κηφισιά, και έγινε μέλος.

Το 1951 διορίζεται άνευ διαγωνισμού στη ΔΕΗ σα Μηχανολόγος-Ηλεκτρολόγος, αφού είχε ήδη αποφοιτήσει από το Πολυτεχνείο. Στη ΔΕΗ αφοσίωσε τις γνώσεις του, συνέβαλε στα μέγιστα στην ανάπτυξη της Δημόσιας Εταιρείας, η οποία με διαδοχικές προαγωγές τον ανέδειξε σ' ένα άριστο στέλεχος, μέχρι το βαθμό του Γενικού Τεχνικού Διευθυντή. Η οικονομική του κατάσταση και γνώση ξένων γλωσσών του επέτρεψε να ταξιδέψει σε πολλές χώρες της Ευρώπης και να ενημερώνεται συνεχώς για τις νέες τεχνολογίες.

Στη δεκαετία του 1950, με το Ν. Διάταγμα 2624 / 53 για τους Ραδιοηλεκτρολόγους Α' και Β' και ραδιοτεχνίτες, άδεια ασκήσεως επαγγέλματος Ραδιοηλεκτρολόγου Α' δικαιούνταν οι πτυχιούχοι Φυσικοί με ενδεικτικό Ραδιοηλεκτρολογία. Το ΤΕΕ προσέθεσε στο Ν.Δ. και τους Μηχανολόγους -Ηλεκτρολόγους του ΕΜΠ!

Πολλοί Μηχανικοί, άσχετοι με τα Ηλεκτρονικά, έσπευσαν στο Υπουργείο και απέκτησαν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος Ραδιοηλεκτρολόγου Α'.

Ο Σωκράτης, αν και είχε άριστες γνώσεις ηλεκτρονικών, δεν καταδέχτηκε να αποκτήσει τέτοια άδεια. Την ενέργεια αυτή του SV1AE ο SV1AG Γιώργος Γεράρδος εκτίμησε παρα πολύ και σε σχετικές συζητήσεις δεν παρέλειπε να επαινεί την προσωπικότητα του Σωκράτη, κίνηση που καθρέφτιζε το υψηλό ήθος και την προσωπικότητα του Ραδιοερασιτέχνη SV1AE.

Το 1958 παίρνει και αυτός μαζί με τους 7 πρώτους Ραδιοερασιτέχνες προσωρινή άδεια κατοχής και λειτουργίας Ερασιτεχνικού Σταθμού Ασυρμάτου με χαρακτηριστικό κλήσεως SV1AE. Λίγους μήνες αργότερα υπογράφει σαν 5° ιδρυτικό μέλος το καταστατικό της Ένωσης Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών.

Εγώ το Σωκράτη τον γνώρισα, όπως και τους άλλους πρωτοπόρους ραδιοερασιτέχνες, το 1963 στο "ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΡΑΔΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ" του Γεωργίου Γεράρδου στην οδό Πεσματζίγγλου. Ψηλός, γελαστός, ευγενής, με μωσικά γυαλιά.

Ο SV1AE υπήρξε το 2° μέλος που υπέγραψε την αίτησή μου μερικά χρόνια αργότερα μαζί με τον SV1AG, ώστε να γίνω το 57° μέλος της ΕΕΡ.

Ο Σωκράτης είχε μεγάλη φιλία με τον Πρόσβη της Ελλάδας, Βασίλη Βιτσαξή SV1IQ, τον οποίο εμπήσε στο ραδιοερασιτεχνισμό, και είχαν καθημερινή επικοινωνία στα 20 μέτρα, όταν ο Βασίλης, που υπηρετούσε στο εξωτερικό, απέκτησε το χαρακτηριστικό F6AIK και αργότερα το VU2AIK.

Στο Γεράρδο ο Σωκράτης γνώρισε το Βασίλη Βιτσαξή. Έτσι αυτή η σπουδαία συνάντηση ήταν η γνωριμία που βοήθησε την προώθηση και ψήφιση του πολυπόθητου Νόμου 1244/1972 περί ραδιοερασιτεχνών. Εκτός από τον Βασίλη Βιτσαξή είχε μεγάλη φιλία και με τον Ευάγγελο Μουστάκα, SV1AN, τον οποίο αγαπούσε, αλλά του άρεσε και να τον πειράζει.

Του έλεγε «Ευάγγελε, καλά κάνεις και προσπαθείς να ασχολείσαι με μοντέρ-

νες κατασκευές, εισάγεις σύγχρονα εξαρτήματα, τρανζίστορες και ολοκληρωμένα, αλλά, ρε παιδί μου, τις πιο πολλές φορές πάνε χαμένα, αφού τα καίς! Δεν τα δίνεις καλύτερα σε κάποιον άλλο να σωθούν;»

Ωστόσο εγώ οφείλω να ομολογήσω ότι εξήλεψα και εθαύμασα κάποιες εξαιρετικές ιδιοκατασκευές του SV1AN ένα βράδυ που επήγα στο σπίτι του στην οδό Γ' Σεπτεμβρίου μαζί με τους SV1AG και τον SV0AA, όταν τεστάραμε, μετά την ολοκλήρωση της συναμολόγησής τους, τα 2 HEATH-KIT SB-104.

Ο SV1AE υπήρξε ένας ενάρετος άνθρωπος, ένα από τα στολίδια της EEP και του παγκόσμιου Ραδιοερασιτεχνισμού. Δεν τον είδα ποτέ εκνευρισμένο, είχε ιώβειο υπομονή να σε ακούσει, αν είχε αντίθετη γνώμη σε κάποιο θέμα έλεγε «Μα, ρε παιδί μου, μήπως αν αυτό γίνει έτσι - ακολουθούσε η γνώμη του - έχει καλύτερα αποτελέσματα;»

Με τον Γιώργο Γεράρδο είχαν συζητήσεις γύρω από την τεχνολογία. Όταν άλλοι κατέκριναν το SSB τότε που πρωτοεμφανίστηκε, αυτός ήταν θερμός υποστηρικτής, καθώς και των μηχανικών φίλτρων της COLLINS. Γι' αυτό ο σταθμός του αποτελείτο από την υπέροχη COLLINS S/LINE 32S-3 και 75S-3, με κεραία Beam της HY-Gain.

Στο τέλος του 1971 ήρθε στο Γεράρδο και άνοιξε μία συζήτηση για την επαναστατική τότε εμφάνιση της HEATH-KIT με τον πομποδέκτη SB-104.

Μας περιέγραψε το front-end του δέκτη, που λειτουργούσε χωρίς relay αλλά με switching diodes, και το transistorised final amplifier που ήταν γραμμικό, καθώς επίσης το πρωτοποριακό τότε dial με τα 6 κόκκινα LEDs για την ένδειξη της συχνότητας.

Αυτή η περιγραφή έπεισε κι εμένα, γι' αυτό παρήγγειλα το Kit στον αδερφό μου στο Σικάγο και για να μην τον επιβαρύνω με τα 720 δολάρια που κόστιζε χωρίς το τροφοδοτικό, είναι άλλη ιστορία πώς κατάφερα να κάνω εξαγωγή συναλλάγματος, αφού τότε από την Ελλάδα απαγορευόταν να βγεί δραχμή...

Ο SV1AE είχε άριστη ηλεκτρονική κατάρτιση, με τις κατασκευές δεν είχε μεγάλο πάθος, ώστε να κάθεται να επεξεργάζεται τα μέταλλα και να έχει ευπαρουσίαστες κατασκευές. Στο Μόρς ήταν μέτριος χειριστής, γι' αυτό τα τεστ στα νέα μέλη για την απόκτηση της «απαραίτητης βεβαίωσης» τα έκανε ο SV1AB ή ο SV1AG, ενώ ο

SV1AE ήταν στα ηλεκτρονικά και την ανταπόκριση. Γι' αυτό και ο Βασίλης F6AIK στην Ουάσιγκτον, όταν ασχολήθηκε συστηματικά με την εκμάθηση του Morse, είπε στη βραδυνή τους επικοινωνία: «**Σωκράτη, έγινες καλύτερος από εμένα στο CW!**».

Όταν η EEP είχε τα γραφεία της στη Δεξαμενή, ήρθε ο φίλος ο Γιάννης Καλατζής SV1DO (silent key), για να δώσει τεστ για τη γνωστή βεβαίωση, ο οποίος τότε εργαζόταν στην Υ.Π.Α. (Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας), πολύ καλός ηλεκτρονικός και άριστος χειριστής του Μορς. Ο SV1AE, δεν γνωρίζω κάτω από κάποιες πιέσεις που δέχτηκε και από ποιους, τον έκοψε στην ανταπόκριση. Τότε ποιος είδε το Γιάννη και δεν φοβήθηκε. Οξύθυμος όπως ήταν, πέταγε φωτιές από παντού κατά του Σωκράτη. Τον πλησίασα και προσπάθησα να τον ηρεμήσω, του ψιθυρίζω «**έλα αύριο το απόγευμα στο Γεράρδο**». Ο SV1AG πολλές φορές έδινε λύσεις στις δυσκολες στιγμές. Την επόμενη ημέρα ο Γεράρδος του πρότεινε: «**Δεν πειράζει, Γιάννη, έλα εδώ σε ένα μήνα να σου δώσω τη βεβαίωση**». «**Όχι, τη θέλω τώρα!**» λέει ο Γιάννης πάλι εκνευρισμένος. «**Ξέρεις, δεν αμφιβάλω ότι έχεις δίκιο, αλλά πρέπει να τηρήσω κάποιους τύπους**», απάντησε ο SV1AG. Έτσι κι έγινε και μετά ένα μήνα το θέμα έληξε. Όταν μετά ένα χρόνο είχα και εγώ την ίδια τύχη, δεν μου στοίχισε πολύ, γνώριζα τα γεγονότα, ούτε κράτησα κακία όταν μου ελέχθη «**δεν τα ξέρεις καλά, θα βγεις στον αέρα και θα εκθέσεις τη χώρα! Αν έχεις αντίθετη γνώμη, πήγαινε στον Ψιλογιάννη**». «**ΟΧΙ!**», απάντησα, «**έχω αξιοπρέπεια**».

Όμως ο Σωκράτης με την παραμικρή εξυπηρέτηση που θα του έκανε κάποιος, ένιωθε πάντα υποχρεωμένος. Συγκεκριμένα την εποχή του 1970, όταν ο Νίκος Μαστοράκης είχε στην τηλεόραση τηλεφωνικό παιχνίδι, μπλόκαραν οι τηλεπικοινωνίες σ' όλη την Αττική. Εγώ τότε εργαζόμουν στο τηλεφωνικό κέντρο του Ψυχικού. Ένα βράδυ μετά το παιχνίδι ο SV1AE με καλεί στο τηλέφωνο και μου λέει: «**Κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού δεν έχω τηλέφωνο**». Την επομένη ημέρα συνέδεσα την τηλεφωνική του γραμμή σε τάξη πρώτης εξυπηρέτησης, που υπάγονταν οι κρατικές υπηρεσίες. Το πρόβλημα σταμάτησε και από τότε, χρόνια μετά που με έβλεπε, δεν ξέχναγα να με ευχαριστήσει...

Η δικτατορία τον βρήκε Διευθυντή στη ΔΕΗ, προϊστάμενο στην Υπηρεσία Μελετών και Πρόεδρο της Ένωσης

Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών.

Απελύθη από τη ΔΕΗ, όχι γιατί διάβαζε την «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», όπως δήλωσε στη συνέντευξη στον SV1AIA, αλλά στο Γεράρδο είχε τότε αναφέρει για την «**ανατρεπτική του δράση κατά του καθεστώτος, αφού ήταν προσωπικός φίλος του Κωνσταντίνου Μητσότακη**». Ταυτόχρονα υποχρεώθη από την ΚΥΠ σε παραίτηση από Πρόεδρος της EEP. Τα επόμενα 2 - 3 χρόνια έπεσε σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση, όπου προσπάθησε για εργασία, πήγαινε αμέσως η ΚΥΠ και έκλεινε όλες τις πόρτες...

Στο τέλος του 1973 με την πτώση του Γ. Παπαδόπουλου, όταν το καθεστώς άρχισε να γκρεμίζεται, κατόρθωσε να εργαστεί σα μηχανολόγος στην Ολυμπιακή Αεροπορία, ιδιοκτησίας τότε του Αριστοτέλη Ωνάση.

Ένα δεύτερο ψυχολογικό σοκ έπαθε όταν λίγα χρόνια αργότερα έχασε τη συζύγο του, σταμάτησε τελείως τις ραδιοερασιτεχνικές του δραστηριότητες. Στις 21 Ιανουαρίου 1996 η EEP με ομόφωνη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μελών της ανακήρυξε τον SV1AE «**Επίτιμο Μέλος**» και στις 4 Φεβρουαρίου 1996 σε ειδική τελετή στο Κέντρο «**ΑΡΧΟΝΤΙΣΑ**» στη Νέα Φιλαδέλφεια του απένευσε τιμητική πλακέτα «**Σε αναγνώριση της προσφοράς του στο Ραδιοερασιτεχνισμό**».

Το 1977 ήταν και αυτός στην αποχαρευτισήρια τελετή του φίλου μας Γιώργου Γεράρδου στον Κόκκινο Μύλο, μαζί με άλλους φίλους και το Δ.Σ. της E.E.P. Όμως δυστυχώς, μετά το τέλος της δικής του εγκόσμιας παρουσίας κανένα μέλος, ούτε το Δ.Σ. της EEP ενήμερώθη και εστάθη αδύνατον να παραστούμε στον Τελευταίο Αποχαρευτισμό του, που έγινε γνωστός στην E.E.P. μετά 25 περίπου ημέρες.

Με απόφασή του το Δ.Σ. δώρισε στο «**Χαμογελο του Παιδιού**» συμβολικό ποσόν εις μνήμην του αγαπητού Συνάδελφου Σωκράτη Κουτρουβή SV1AE, silent key, Επίτιμου Μέλους.

Όμως για εμάς τους μεταγενέστερους οι Προτοπόροι του Ελληνικού Ραδιοερασιτεχνισμού, που τόσα υπέφεραν γι' αυτή την «**Πνευματική Ενασχόληση**», όπως έλεγε ο αείμνηστος Πρόεδρος μας SV1AG, δεν έφυγαν ποτέ από κοντά μας, ακούμε τη γνώμη τους, ακολουθούμε τα ίχνη τους, νιώθουμε την αγάπη τους, τη στοργή τους, ακούμε την ανάσα τους, είναι δίπλα μας και τους εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας για όσα προσέφεραν στον Ελληνικό Ραδιοερασιτεχνισμό...